

Kelemen Lajos főigazgató úrtól a sajnós, igen rossz állapotban levő Jósika bárónő Csáky Rozália grófnő-féle gyűjteményt.

V. A Tár tavalyi bevételeiről és kiadásairól külön elszámolást adtam be. A rendkívüli átalány javarésze kisegítő munkaerő alkalmazására fordítatik, a rendes átalányból az átrendezési munkák kapcsán felmerülő költségek, herbárium-papirbeszerzés, írógép, irodai szerek, a Nyárády-féle flóramű kiadása, kézikönyvek és néhány folyóiratsorozat beszerzése, valamint úti- és szállítási költségek a folyó tételek.

VI. Az 1942. év munkaterve már nagyrészt benne van a fenti beszámolóban. Most már lehetségessé lesz múzeumi költségen folytatni a megkezdett erdélyi kutatásokat. 1941-ben közel 140 napon gyűjtött az intézet Kolozsvár környékén, a Meszes hegységben, a Radnai havasokban, a Mezőségen és a Székelyföldön. Ugyanezen a területeken óhajtom folytatni a megkezdett florisztikai, növényzociológiai és geobotanikai kutatásokat (1941-ben intézetemből 32 dolgozat jelent meg). A múzeum átrendezésének folytatása, a beosztatlan anyag leltározása és beosztása, a folyóirat megindítása legfontosabb feladataink.

A fentiekben beszámolva az elmúlt évről, maradok a Tek. Választmánynak

Kolozsvár, 1942. február 16.

kiváló tisztelettel

Dr. Soó Rezső sk.

egyetemi ny. r. tanár,
az EME Növénytárának igazgatója.

Jelentés az EME 1941. évi kiadványairól

Az Erdélyi Múzeum-Egyesület 1941. évi közgyűlése az alulírottat bízta meg azzal a megiltisztelő, de nehéz feladattal, hogy az Egyesületnek akkor egyetlen folyóiratát, az Erdélyi Múzeumot szerkessze és az egyesületi kiadványok ügyét gondozza.

Mint köztudomású,¹ a folyóirat az 1916—17-i összevont évfolyammal megjelenését megszüntette és a megszállás éve alatt csak 1930-ban éledt újra akkor, mikor az addigi egyetlen tudományos folyóirat, az előbb dr. Borbély István, majd dr. György Lajos szerkesztette Erdélyi Irodalmi Szemle megszűnt, és az EME vezetőségének gondossága lehetővé tette az Erdélyi Múzeumnak újból való rendszeres megjelenését. Az anyagi lehetőségek, sőt sajnós a szellemiek sem engedték meg, hogy az Egyesület több folyóiratot adjon ki. Ezért az Erdélyi Múzeum az Egyesület hivatalos közlönye és három szakosztály (a Bölcsész-, Nyelv- és Történettudományi, Jog- és Társadalomtudományi, valamint a Természettudományi) folyó-

¹ Vö. György Lajos: Az „Erdélyi Múzeum“ története. EM. 1939: 4—20, 125—145 és ErdTudFüz. 105. sz.

irata lett. Az Orvostudományi Szakosztály nem rendszeresen külön időszaki kiadványt jelentetett meg. Ezenkívül a rendezett vándorgyűlések emlékkönyvei, meg az EME háromnegyedszázados emlékkönyve adott jelt arról, hogy a szűkre szabott lehetőségek között is, az EME meg akarja őrizni az erdélyi magyar tudományos élet folytonosságát. Az egyesületi kiadványok szerkesztésének nehéz és felelős munkáját dr. György Lajos főtítkár, akkor a kolozsvári magyar egyetemi hallgatók tanulmányi igazgatója végezte. Neki köszönhető végeredményében, hogy az erdélyi tudományos kiadványok megtartották a kellő színvonalat. Az ő szerkesztésében jelent meg a folyóiratnak 11 kötete, nagyrészt ezekből készült különlenyomatokként az Erdélyi Tudományos Füzetek 116 száma, a vándorgyűlési emlékkönyvek hét kötete és az EME fennállásának háromnegyedszázados ünnepén az addig végzett tudományos munkásságról szóló kötet.

A visszacsatolás évében a volt szerkesztőre olyan nagy szervezői feladatokat bízta, a meginduló egyetemi munka olyan nagy erőfeszítést kívánt tőle, hogy nem tudta tovább vállalni a szerkesztés munkáját. Miután az Erdélyi Múzeum 1940-i utolsó számát 1941. közepe táján kiadta, lemondott a szerkesztésről. A Választmány a lemondott szerkesztő helyébe az alulírottat választotta meg. Alig egy-két valóban használható kézirat került hozzám a régebben beküldött és még ki nem adott kéziratokból. Éppen ezért eleinte kézírathiany miatt egy év anyagának egyetlen összevont füzetben való kiadására gondoltam. Azonban az Egyesület akkori titkára, dr. Kántor Lajos elengedhetetlennek tartotta egy szám mielőbbi megjelenését. Ezért november elejére kiadtam az 1941. évfolyam 1—2. számát 9 íven (143 l.); az összevont 3—4. számot több mint 15 íven (242 l.) karácsonyra szándékoztam megjelentetni, de a nyomda késlekedése miatt csak január végén jelentethettem meg. E két testes számmal (24 ív és 2 lap) sikerült elérni terjedelemben az eddigi kötetek szokásos terjedelmét; a színvonal biztosítására is megtettem a tőlem telhetőt.

2. 1941-ben magam szerkesztettem a György Lajos alapította Erdélyi Tudományos Füzetek sorozatát. E kiadvány-sorozat ebben az évben 10 számmal gyarapodott; mindannyi az Erdélyi Múzeumból való különlenyomat. Ezzel kapcsolatban szükségesnek tartom megjegyezni, hogy a sorozat súlyának emelése céljából ajánlatos volna kisebb terjedelmű tudományos tanulmányokat e sorozatban külön megjelentetni. Ez tehermentesítené ugyanekkor az Erdélyi Múzeumot is, melynek eddig ezeket a nagyon terjedelmes, több íves tanulmányokat folytatásokban kellett közölni.

3. A hazatérés évfordulóján, 1941. augusztus 30-án megjelent még az első világháború előtt Gyalui Farkastól sajtó alá rendezett Újfalvi Sándor-féle emlékirat is. Mintegy 100 példányt a magyar szellemi és politikai élet kiválóságainak elküldöttünk.

Jelentésem szíves tudomásul vételét kérve, vagyok

Kolozsvár, 1942. március 3.

mély tisztelettel

Szabó T. Attila sk.